

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/34/2017
Identifikačné číslo spisu: 3016200414
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3016200414.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa A. E., bytom E. XXX/XX, H. Z. nad N., t. č. ÚVTOS P., Z., P., právne zastúpený Mgr. Martinom Berecom, advokátom so sídlom DOMUS PETRA, Pod Sokolice 1/B, Trenčín, proti odporkyni: Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidnom dôchodku o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 21.11.2016, č. k. 15Sd/93/2016-40 jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 21.11.2016, č. k. 15Sd/93/2016-40, zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 21.11.2016, č. k. 15Sd/93/2016-40, potvrdil rozhodnutie číslo XXX XXX XXXX X. zo dňa 31.3.2016, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zsp“) priznala od 07.12.2015 invalidný dôchodok s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej len „miera poklesu“) 45 %, v sume 82,90 € mesačne, ktorý od 01.01.2016 zvýšila na sumu 83,90 €.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že podľa posudkov posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne (Prešov) zo dňa 28.6.2016 bol potvrdený pôvodný nález zo 7.12.2015, že zdravotné ťažkosti navrhovateľa spočívajú v stuhnutí horného a dolného členkového kĺbu v nepriaznivom postavení - kapitola XV, oddiel G, položka 56, písm. b) prílohy č. 4 zsp pri hodnotení miery poklesu dosahujú mieru 45 % (z rozmedzia 35 - 45 %) bez zvýšenia percentuálnej miery poklesu o 10 % za iné zdravotné postihnutie. Hodnotenie posudkového lekára pobočky a určenie invalidity dňom 07.12.2015 u navrhovateľa s posúdením pravého členku ako stuhnutého s mierou poklesu 45 % hodnotil posudkový lekár ústredia ako veľmi priaznivý v prospech navrhovateľa. Krajský súd s poukazom na ustanovenia § 70 ods. 1 a 82 ods. 1, 2 zsp zotrval na názore, že v čase relevantnom zdravotný stav navrhovateľa, pri zohľadnení všetkých predložených dôkazov, neodôvodňuje zmenu pre iný záver než aký prijali posudkové komisie. Navrhovateľove ochorenie a dátum priznania invalidity považoval za zodpovedajúce medicínskym hľadiskám, t. j. od času, kedy sa invalidita dala ustáliť.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodnutie odporkyne potvrdil. Trovy konania účastníkom nepriznal s poukazom na ustanovenia § 250l ods. 2 OSP v súvislosti s § 250k ods. 1 O.s.p.

Rozsudok krajského súdu navrhovateľ napadol včas podaným odvolaním. Namietol, že krajský súd pri svojom rozhodovaní sa vôbec nezaoberal s námietkou nezrozumiteľnosti výpočtu osobného mzdového bodu z ktorého bol vypočítaný invalidný dôchodok. Namietla tiež nejasné zdôvodnenie priznania invalidity od 7.12.2015 a nie od 15.1.2014 kedy utrpel úraz. Podľa navrhovateľa sa krajský súd nevysporiadal ani s požiadavkou preverenia posúdenia zdravotného stavu, pričom vychádzal len z dôkazov posudkových lekárov, ktoré nepovažuje za objektívne. Navrhol zrušiť rozhodnutie odporkyne, vec jej vrátiť na ďalšie konanie a uplatnil si aj náhradu trov konania.

Odporkyňa odvolanie navrhovateľa nepovažovala za dôvodné. Vo svojom vyjadrení uviedla, že navrhovateľov zdravotný stav považuje za dostatočne ozrejmý podložený odbornými vyšetrovaniami a nálezmi ako aj zdravotnou dokumentáciou, ktoré sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Navrhla, aby odvolací súd vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s ustanovením § 492 ods. 2 SSP sa odvolací súd v konaní riadil ustanoveniami O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. <. preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p <. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre jeho potvrdenie alebo zmenu.

Z administratívnych spisov odporkyne vyplýva, že navrhovateľovi bol určený dátum vzniku invalidity od 7.12.2015 so 45 % mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, a za rozhodujúce zdravotné postihnutie bolo určené stuhnutie horného a dolného členkového kĺbu v nepriaznivom postavení - kapitola XV, oddiel G, položka 56, písm. b) prílohy č. 4 zsp.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú za rozhodujúce zdravotné postihnutie možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 6 až ods. 8 zákona).

Pre posúdenie nároku na zvýšenie invalidného dôchodku je podstatnou otázkou vplyv dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti.

Námietku navrhovateľa, že krajský súd, ani odporkyňa, nebrali do úvahy zhoršenie jeho celkového zdravotného stavu odvolací súd nepovažoval za podložený. Súd v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu môže (ale nemusí) nariadiť doplnenie dokazovania v prípade predloženia lekárskeho nálezov, uvádzajúcich nové skutočnosti, resp. ak nálezy sú v rozpore so závermi posudkových lekárov. Na uvedených percentuálnych mierach poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou zotrvali posudkoví lekári aj po kontrolných hodnoteniach po odvolaní navrhovateľa, pričom svoje stanovisko zrozumiteľne a v logických súvislostiach zdôvodnili.

Medzi závermi posudkov a odbornými lekáorskými nálezmi však neboli zistené rozpory a o odbornej

úrovni posudkov posudkových lekárov nemal dôvod pochybovať ani odvolací súd.

Z tvrdenia navrhovateľa nevyplýva v čom konkrétnom videl pochybenie posudkových lekárov, keď mal za to, že jeho miera poklesu výkonu zárobkovej činnosti mala byť hodnotená vyššie, keďže žiadne dôkazy týmto smerom nepredložil. Ani na samotnom pojednávaní pred krajským súdom nenavrhol ďalšie šetrenia, ktoré by potvrdili opak nálezov a ich posúdení posudkovými lekármi. Z administratívneho spisu nevyplýva, že by navrhovateľ namietal v priebehu správneho konania neodobnosť alebo zaujatosť konajúcich lekárov v priebehu správneho konania. Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že u navrhovateľa v posudzovanom období neboli splnené podmienky pre viac ako 45 % mieru poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Záverom k zisteniu zdravotného stavu navrhovateľa odvolací uvádza, že v odvolacom konaní, teda v konaní o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia odporcu podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. súd v zásade preskúmava zákonnosť toho rozhodnutia vo vzťahu k skutkovému stavu, ktorý existoval ku dňu rozhodnutia odporkyne, teda ku dňu 31.3.2016 (§ 250i ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.), hoci zákon nevyklučuje možnosť, aby odporca na základe ďalších dôkazov prehodnotil svoje rozhodnutie; takáto možnosť však nie je bez ďalšieho dôvodom na opakované posúdenie zdravotného stavu v prípade predkladania novších a novších lekárskeho nálezov a dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktoré v čase jej vydania na základe riadneho zistenia skutočného stavu zodpovedalo zákonu.

Pokiaľ ide o ostatné námietky odvolací súd je toho názoru, že krajský súd nepostupoval jednoznačne v intenciách § 157 ods. 2 O.s.p., keď v odôvodnení rozsudku súd nevysvetlil stručne, jasne a výstižne, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil vo veci výpočtu osobného mzdového bodu z ktorého bol vypočítaný invalidný dôchodok a tiež dôvodu určenia dátumu invalidity. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť (dôvod na zrušenie v odvolacom konaní), ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkovi konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1, písm. f) a ods. 2 O.s.p.

V ďalšom konaní krajský súd opätovne prejedná vec na pojednávaní, na ktoré účastníkov znovu predvolá, preskúma rozhodnutia z hľadiska námietok navrhovateľa (viď vyššie) a nové rozhodnutie vo veci odôvodní v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. Súčasne znovu rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustný opravný prostriedok.